

škozenému náleží náhrada nejen za škody způsobené dětmi, nýbrž také za škody způsobené nedospělci od těch, kdož sami jakýmkoliv zaviněním dali k tomu podnět, čímž i ustanovení § 1309 obč. zák. nabylo jiného významu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Otázka příčinné souvislosti byla posouzena nižšími soudy správně. Podle zjištěného stavu věci došlo k pádu žalobkyně společným jednáním, totiž tím, že všechny děti žalovaných bránily žalobkyni v její normální jízdě, neboť, kdyby nebylo jejich společného jednání, t. j. bránění v normální jízdě, nemusela žalobkyně vybočovat ze správného směru své jízdy a nedošlo by k jejímu úrazu. Nezáleží na tom, že bezprostřední příčinou pádu žalobkyně a jejího poranění bylo jednání nezl. Františka K., které přistoupilo ke společnému jednání všech dětí žalovaných. Právní názor dovolatelů byl by správným jen tehdy, kdyby ostatní děti žalovaných mimo nezl. Františka K. byly sice na silnici, avšak nijak se nezúčastnily bránění žalobkyni v normální jízdě po silnici, ježto pak by neměly vztahu ke vzniklé škodě. Pokud jde o otázku spoluviny, dospěly právem nižší soudy k závěru, že na straně žalobkyně nemůže jíti o spoluvinu, když bylo zjištěno, že žalobkyně jela po své správné straně, zvoněním dávala výstražné znamení a uchýlila se do prava proto, že pravá strana silnice byla volná. Žalobkyně tudíž právem chtěla děti obejít do prava, kde mohla předpokládati, že bezpečně přejede, a nebyla povinna seskočiti s kola. Použití ustanovení § 1309 obč. zák. na souzený případ nestalo se neprávem a bylo i právem poukázáno odvolacím soudem v napadeném rozsudku na právní zásadu vyslovenou v rozhodnutí čis. 16.401 Sb. n. s., která v stejné míře platí i pro souzený případ.

Čís. 17395.

Rozhodčí musí podepsati prvopis a vyhotovení rozhodčího výroku, až tyto jsou úplně sepsány. Podpis rozhodců na prázdných vzorcích určených pro prvopis a vyhotovení rozhodčího výroku, jejichž vyplnění bylo ponecháno předsedovi rozhodčího soudu, nestačí.

(Rozh. ze dne 26. září 1939, Rv I 475/39.)

Žalobkyně se domáhá bezúčinnosti rozhodčího výroku mimo jiné také proto (§ 595 čis. 3 c. ř. s.), že náleze vypracoval předseda rozhodčího soudu sám a že čistopis nálezu byl napsán na tiskopisech, které před tím přisedící podepsali prázdné. Nižší soudy zamíly žalobu.

Nejvyšší soud vyhověl žalobě a v otázce, o niž jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

V rozhodnutí čís. 9912 Sb. n. s. bylo vysloveno a odůvodněno, že předpisy, které dal zákon na ochranu stran proti rozhodčí justici, jest vykládati přesně. Podle této zásady nelze ustanovení § 592, odstavec 2 c. ř. s., jehož předpisu se podle § 598 c. ř. s. ani strany samy nemohou vzdáti, vyložiti jinak než tak, že rozhodci musí podepsati prvopis a vyhotovení rozhodčího výroku, aby se nestal bezúčinným, až jsou úplně sepsány, a nikoliv dříve, takže předčasný podpis rozhodců na pouhých vzorcích určených pro prvopis a vyhotovení rozhodčího výroku nestačí. To plyne nejen z doslovu § 592, odstavec 2 c. ř. s., a jednoznačného smyslu slova »podepsány,, nýbrž tomu nasvědčuje i jednak účel tohoto ustanovení, jednak obsahuje ustanovení to i časový postup okolností, které musejí předcházeti podpisu rozhodců. Účelem tohoto ustanovení jest, aby podpisy rozhodců osvědčovaly a poskytovaly záruku za to, že obsah prvopisu a vyhotovení výroku souhlasí s obsahem, na němž se usnesli rozhodci před písemným zděláním výroku podle § 590 c. ř. s. Záruka ta je tu jen tehdy, když rozhodci měli možnost před podpisem přezkoumati, zdali písemný obsah výroku souhlasí s obsahem toho, na čem se v poradě usnesli. Schází tudíž taková záruka, jestliže rozhodci podepíší předem prázdný vzorec prvopisu a vyhotovení výroku a ponechají vyplnění vzorce předsedovi rozhodčího soudu, byť i písemný obsah výroku odpovídal jejich ústně pojatému rozhodnutí. Časový postup upravuje ustanovení to zcela jasně, když praví, že vyhotovení a prvopis rozhodčího výroku musí býti opatřeny datem, kdy rozhodčí výrok byl zdělán (v německém textu zákona »abgefasst«) a všemi rozhodci podepsány. Z toho plyne, že rozhodčí výrok musí býti jak v prvopise tak ve vyhotoveních napřed zdělán, to jest, že musí býti i ve věcném obsahu úplný, na to opatřen datem, kdy byl zdělán a pak teprve všemi rozhodci podepsán. Poněvadž je zjištěno, že rozhodci podepsali pouhé nevyplněné vzorce, byl tím porušen předpis § 592, odstavec 2 c. ř. s. a jest již tím ve spojení s § 595, č. 3 c. ř. s. prokázán důvod bezúčinnosti rozhodčího výroku, zákonem absolutně a bezvýjimečně stanovené, aniž by bylo zapotřebí se zabývati ostatními důvody bezúčinnosti rozhodčího výroku, pokud byly předmětem dovolání.

Čís. 17306.

K omezení závazku k náhradě škody na tu její část, která je přiměřená účasti provozu jedné z osob, odpovědných za škodu, vzniklou třetí osobě střetnutím se několika povinně odpovědných provozů (§ 48, odst. 4 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n.), lze přikročiti jen na základě v ý s l o v n é h o návrhu žalovaných, učiněného již v prvé stolicí.

V jednání omezeném na právní důvod žalobního nároku, lze řečený návrh učiniti jen do ukončení řízení o žalobním důvodu.

(Rozh. ze dne 29. září 1939, Rv I 553/39.)